

[Strona Główna](#) > ... > [Postępowanie Sądowe](#) > [Sprawy Cywilne](#) > [Doręczanie Pism Sądowych](#) > Austria

Doręczanie pism sądowych

Autor treści:

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Co w praktyce oznacza termin prawny „doręczenie”? Dlaczego do „doręczenia” dokumentów mają zastosowanie szczególne zasady?

„Doręczenie” jest czynnością polegającą na przekazaniu pisma sądowego adresatowi w formie przewidzianej w przepisach prawa oraz w sposób udokumentowany, tak aby adresat zapoznał się z jego treścią.

Doręczenie jest czynnością prawną zarządzaną przez sąd w toku postępowania sądowego i dokonywaną z urzędu (§ 87 austriackiego kodeksu postępowania cywilnego, Zivilprozessordnung – ZPO). Doręczenie musi zostać oficjalnie udokumentowane, aby można było sprawdzić, kiedy i komu doręczono pismo sądowe. Niektóre skutki procesowe mogą wystąpić tylko wówczas, gdy istnieje dowód, że pisma sądowe zostały należycie doręczone.

2 Jakie dokumenty wymagają doręczenia drogą formalną?

Co do zasady wszystkie pisma sądowe (np. wezwania do stawienia się przed sądem, postanowienia i wyroki) oraz pisma procesowe wnoszone przez strony (np. pozew, odpowiedź na pozew, apelacja) i inne oświadczenia (również) skierowane do strony przeciwnej wymagają doręczenia drogą formalną.

3 Kto odpowiada za doręczenie dokumentu?

Doręczenie pism sądowych i sposób doręczenia zarządza organ decyzyjny (sędzia, referendarz sądowy). Zarządzenie to określa się mianem nakazu doręczenia (*Zustellverfügung*), który musi zostać umieszczony przez organ decyzyjny na oryginale pisma sądowego podlegającego doręczeniu. Faktyczny proces doręczania przeprowadza służba doręczeniowa. Co do zasady jest to operator pocztowy, ale może to być również inny operator świadczący usługę powszechną. Informacje o elektronicznym doręczeniu pism sądowych zamieszczono w pkt 6.

4 Ustalanie adresu

4.1 Czy krajowy organ, do którego zwrócono się z wnioskiem o doręczenie, z własnej inicjatywy próbuje ustalić miejsce pobytu adresata dokumentu, jeżeli wskazany adres jest nieprawidłowy? Zob. też informacje przekazane zgodnie z art. 7 ust. 2 lit. c) rozporządzenia dotyczącego doręczania dokumentów

W zależności od dostępnych zasobów ludzkich może jednak zostać przeprowadzone proste wyszukiwanie, np. w rejestrze (w celu uzyskania bardziej szczegółowych informacji, zob. pkt 4.3 poniżej).

4.2 Czy zagraniczne organy sądowe lub strony postępowania sądowego mają dostęp do krajowych rejestrów lub usług umożliwiających ustalenie aktualnego adresu zamieszkania danej

osoby? Jeśli tak, to jakie rejestry lub usługi są dostępne i jakich procedur należy przestrzegać? Ile wynoszą ewentualne opłaty?

Tak. Każdy, w tym organ zagraniczny, może skierować do austriackich urzędów meldunkowych (urzędu gminy (Gemeindeamt), urzędu miasta (Magistrat), władz powiatu (Magistratisches Bezirksamt)) wniosek o udostępnienie danych meldunkowych dotyczących głównego miejsca zamieszkania osoby fizycznej. Dane meldunkowe przechowywane są w centralnej ewidencji ludności (Zentrales Melderegister – ZMR). Jest to publiczny rejestr, który zawiera imiona i nazwiska wszystkich osób zameldowanych w Austrii wraz ze szczegółowymi danymi dotyczącymi ich głównego miejsca zamieszkania, a także, w stosownych przypadkach, drugiego miejsca zamieszkania. W Austrii wprowadzono obowiązek zameldowania się w miejscu zamieszkania lub wymeldowania się z miejsca zamieszkania.

Aby złożyć wniosek o przeszukanie rejestru, należy koniecznie posiadać przynajmniej następujące szczegółowe informacje na temat poszukiwanej osoby: imię i nazwisko oraz dodatkowe informacje umożliwiające jej jednoznaczną identyfikację (np. datę urodzenia, miejsce urodzenia, obywatelstwo lub poprzedni adres).

Bardziej szczegółowe informacje dotyczące składania wniosku o przeszukanie rejestru można znaleźć pod adresem <http://www.help.gv.at> w zakładce Dokumenty i informacje prawne (Dokumente und Recht) / dane osobowe/dane meldunkowe (Personen-Meldeauskunft).

4.3 Jaki rodzaj pomocy w ustalaniu adresu na wniosek innych państw członkowskich zapewniają organy krajowe na podstawie art. 7 ust. 1 rozporządzenia dotyczącego doręczania dokumentów? Zob. też informacje przekazane zgodnie z art. 7 ust. 1 rozporządzenia dotyczącego doręczania dokumentów

Adresy odbiorców w Republice Austrii można ustalić w następujący sposób (art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia):

Przy austriackim Federalnym Ministerstwie Spraw Wewnętrznych działa centralna ewidencja ludności (Zentrale Melderegister – „ewidencja”). Jest to publiczny rejestr zawierający dane wszystkich osób zameldowanych w Austrii, uwzględniając główne miejsce zamieszkania oraz – w stosownych przypadkach – drugie miejsce zamieszkania lub kolejne miejsca zamieszkania tych osób w Austrii. Ewidencja zawiera dane dotyczące tożsamości osób (np. imię i nazwisko, płeć, datę urodzenia, numer w rejestrze, obywatelstwo itp.), jak również dane na temat ich miejsca zamieszkania. W Austrii wprowadzono obowiązek zameldowania się w miejscu zamieszkania lub wymeldowania się z miejsca zamieszkania.

Wpisów w ewidencji dokonują poszczególne organy ds. ewidencji ludności, urzędy stanu cywilnego i urzędy ds. obywatelstwa w austriackich miastach i gminach. Dostęp online do ewidencji mają wszystkie organy (np. organy powiatowe, organy policyjne). Na wniosek i po uzyskaniu zgody austriackiego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych bezpośredni dostęp do ewidencji mogą również otrzymać banki, zakłady ubezpieczeń, adwokaci, notariusze itp.

Każdy może wystąpić do organów ds. ewidencji ludności z (odpłatnym) wnioskiem o udostępnienie znajdujących się w ewidencji informacji na temat głównego miejsca zamieszkania konkretnej osoby.

Aby ustalić miejsce pobytu danej osoby, zarówno osoby fizyczne, jak i osoby prawne mogą uzyskać informacje na temat osób figurujących w ewidencji, składając wniosek o udostępnienie informacji na temat głównego miejsca zamieszkania tej osoby. Z wnioskiem o udostępnienie informacji na temat daty urodzenia danej osoby mogą wystąpić wyłącznie osoby dysponujące nakazem egzekucji wydanym wobec tej osoby.

Co do zasady udziela się wyłącznie informacji na temat głównego miejsca zamieszkania danej osoby. Jeżeli osoba, której danych dotyczy wniosek, nie ma faktycznego głównego miejsca zamieszkania, przekazane zostaną informacje na temat ostatniego głównego miejsca zamieszkania, z którego osoba ta się wymeldowała.

Wnioskodawca może uzyskać dostęp do informacji znajdujących się w ewidencji, o ile osobę, której dotyczy wniosek, można jednoznacznie zidentyfikować na podstawie określonych cech, tak aby przekazane informacje nie mogły wskazywać na więcej niż jedną osobę. W celu uzyskania informacji konieczne jest podanie imienia i nazwiska oraz co najmniej jednej dodatkowej cechy osoby, której dotyczy wniosek, umożliwiającej jej jednoznaczne zidentyfikowanie (np. daty urodzenia, miejsca urodzenia, obywatelstwa lub poprzedniego adresu).

Właściwym organem jest organ ds. ewidencji, tj. organ gminy; w miastach powiatowych jest to rada miasta,

natomiast w Wiedniu – władze powiatu.

Wnioski o udostępnienie informacji znajdujących się w ewidencji można składać nieformalnie osobiście, pocztą tradycyjną lub przez internet.

O udostępnienie informacji z ewidencji można zwrócić się online, za pośrednictwem strony internetowej ewidencji lub pod adresem oesterreich.gv.at. Wnioskodawca musi dysponować aktywowaną kartą obywatela oraz możliwością dokonywania płatności drogą elektroniczną. Informacje będące przedmiotem wniosku zostaną przekazane niezwłocznie po uiszczeniu opłaty administracyjnej. Obecnie opłata administracyjna wynosi 3,30 euro i należy ją uiścić nawet w przypadku nieuzyskania jednoznacznych rezultatów wyszukiwania.

Do uzyskania informacji z ewidencji niezbędny jest oficjalny dokument tożsamości ze zdjęciem. W przypadku wniosków pisemnych należy przedłożyć oryginał oficjalnego dokumentu lub jego odpis poświadczony przez notariusza lub sąd za zgodność z oryginałem.

Opłata za wniosek pisemny wynosi 14,30 euro. Koszt jednego zapytania w lokalnej ewidencji ludności to 2,10 euro, natomiast opłata za jedno zapytanie w centralnej ewidencji ludności wynosi 3,30 euro.

5 W jaki sposób dokument jest zwykle doręczany w praktyce? Czy istnieją alternatywne metody doręczenia (inne niż doręczenie zastępcze, o którym mowa w pkt 7 poniżej)?

Co do zasady doręczenia dokonuje służba doręczeniowa, tj. operator pocztowy, dowolny inny operator świadczący usługę powszechną (zob. pkt 3 powyżej) lub urzędnik sądowy (§ 88 austriackiego kodeksu postępowania cywilnego).

Istnieją jednak również alternatywne sposoby doręczenia przedstawione poniżej.

Doręczenie przez publiczne ogłoszenie zgodnie z § 25 austriackiej ustawy o doręczaniu pism sądowych oraz z § 115 austriackiego kodeksu postępowania cywilnego

Doręczenia pism sądowych osobom o nieznanym adresie doręczenia lub wielu osobom, które są nieznanymi organom i dla których nie ustanowiono osoby upoważnionej do odbioru, można dokonać przez umieszczenie w bazie ogłoszeń sądowych (Ediktsdatei) (pod adresem <http://www.justiz.gv.at/> w zakładce E-Government/Ediktsdatei) zawiadomienia o złożeniu doręczanego pisma sądowego w sądzie. Zawiadomienie musi również zawierać krótki opis następujących elementów: treści doręczanego pisma sądowego, nazwy sądu rozpatrującego sprawę, przedmiotu sporu, możliwości odbioru pisma sądowego, a także pouczenie o skutkach prawnych tego zawiadomienia. Doręczenie uznaje się za dokonane z chwilą umieszczenia zawiadomienia w bazie ogłoszeń sądowych.

Doręczenie przez kuratora ustanowionego przez sąd (§ 116–118 austriackiego kodeksu postępowania cywilnego)

W przypadku gdy jedynym sposobem doręczenia jest dokonanie publicznego ogłoszenia (przez umieszczenie w bazie ogłoszeń sądowych), sąd musi wyznaczyć kuratora, na wniosek lub z urzędu, jeżeli pismo sądowe, które ma zostać doręczone zainteresowanej osobie lub zainteresowanym osobom, wywołuje potrzebę podjęcia działań w celu obrony jej/ich praw, w szczególności jeżeli doręczane pismo sądowe zawiera wezwanie dla tej osoby do stawienia się przed sądem. Informację o ustanowieniu kuratora należy ogłosić w bazie ogłoszeń sądowych (§ 117 austriackiego kodeksu postępowania cywilnego). Doręczenie staje się skuteczne z chwilą takiego ogłoszenia, a następnie doręczenia pisma sądowego kuratorowi (§ 118 austriackiego kodeksu postępowania cywilnego).

Informacje o elektronicznym doręczeniu pism sądowych zamieszczono w pkt 6.

6 Czy w postępowaniu cywilnym dozwolone jest elektroniczne doręczenie dokumentów (doręczanie dokumentów sądowych lub pozasądowych za

pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, takich jak poczta elektroniczna, zabezpieczone aplikacje internetowe, faks, SMS itp.)? Jeśli tak, w odniesieniu do jakich rodzajów postępowań przewiduje się stosowanie tej metody? Czy istnieją ograniczenia w zakresie dostępności lub dostępu do tej metody doręczania dokumentów w zależności od tego, kto jest adresatem (osoba wykonująca zawód prawniczy, osoba prawna, spółka lub inny podmiot gospodarczy, itp.)?

6.1 Jaki rodzaj doręczenia drogą elektroniczną w rozumieniu art. 19 ust. 1 rozporządzenia dotyczącego doręczania dokumentów jest dostępny w tym państwie członkowskim, w przypadku gdy dokument ma być doręczony bezpośrednio osobie, która ma znany adres do doręczeń w innym państwie członkowskim?

Zob. odpowiedź do pkt 6.2.

6.2 Czy zgodnie z art. 19 ust. 2 rozporządzenia dotyczącego doręczania dokumentów określono dodatkowe warunki, na jakich będzie akceptowane doręczanie drogą elektroniczną za pośrednictwem poczty elektronicznej, o którym mowa w art. 19 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia? Zob. też informacje przekazane zgodnie z art. 19 ust. 2 rozporządzenia dotyczącego doręczania dokumentów

Na potrzeby elektronicznego doręczania pism sądowych stronom lub przedstawicielom stron sądy mogą korzystać z austriackiego systemu e-sprawiedliwość (*Elektronischer Rechtsverkehr*, ERV). Przekazywanie pism sądowych w takiej formie odbywa się zgodnie ze ścisłymi zasadami technicznymi, w obrębie określonych użytkowników. Z systemu ERV mogą zasadniczo korzystać wszystkie osoby fizyczne i prawne, chociaż w tym celu niezbędne jest specjalne oprogramowanie komputerowe oraz udział organu przekazującego.

Jeżeli doręczenie za pośrednictwem systemu ERV nie jest możliwe, można go dokonać również za pośrednictwem działu administracji ds. doręczania pism sądowych zgodnie z częścią 3 austriackiej ustawy o doręczaniu pism sądowych (*Zustellgesetz*, § 28 i nast.).

Obowiązek korzystania z austriackiego systemu ERV (ale nie z innych systemów usług elektronicznych) mają: adwokaci (*Rechtsanwältinnen und Rechtsanwälte*), osoby pełniące funkcję obrońcy w sprawach karnych (*Verteidigerinnen und Verteidiger in Strafsachen*), notariusze (*Notarinnen und Notare*), instytucje kredytowe i finansowe (§ 1 ust. 1 i 2 ustawy o bankowości – *Bankwesengesetz*, BWG), podmioty gospodarcze, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 1, 2, 4, 6, 7 i 8 ustawy z 2016 r. o nadzorze ubezpieczeniowym (*Versicherungsaufsichtsgesetz*, VAG z 2016 r.), instytucje ubezpieczenia społecznego (§ 23–25 ustawy o powszechnym zabezpieczeniu społecznym – *Allgemeines Sozialversicherungsgesetz* (ASVG), § 15 ustawy o ubezpieczeniu osób prowadzących działalność gospodarczą – *Gewerbliches Sozialversicherungsgesetz* (GSVG), § 13 ustawy w sprawie ubezpieczenia społecznego rolników – *Bauern-Sozialversicherungsgesetz* (BSVG), § 9 ustawy o ubezpieczeniu urzędników, zdrowotnym i od nieszczęśliwych wypadków – *Beamten-Kranken- und Unfallversicherungsgesetz* (B-KUVG) oraz § 4 ustawy o ubezpieczeniu notariuszy – *Notarversicherungsgesetz* (NVG) z 1972 r., instytucje emerytalne (§ 479 ustawy o powszechnym zabezpieczeniu społecznym – *Allgemeines Sozialversicherungsgesetz*, ASVG), kasa urlopowa i odpraw pracowników budowlanych (§ 14 ustawy o kasie urlopowej i odpraw pracowników budowlanych – *Bauarbeiter-Urlaubs- und Abfertigungsgesetz*, BUAG), fundusz wynagrodzeń dla farmaceutów (§ 1 ustawy o funduszu wynagrodzeń z 2002 r.), fundusz gwarantowanych świadczeń pracowniczych (§ 13 ustawy o zabezpieczeniu świadczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy – *Insolvenz-Entgeltsicherungsgesetz*, IESG) oraz zakład obsługi funduszu świadczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy sp. z o.o. (§ 1 ustawy o zakładzie obsługi funduszu świadczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy – *IEF-Service-GmbH-Gesetz*, IEF-G), zrzeczenie główne austriackich instytucji ubezpieczenia społecznego (§ 31 ASVG), Prokuratoria Skarbu (*Finanzprokuratur*, reprezentuje państwo w niektórych rodzajach postępowań) (§ 1 ustawy o Prokuratorii Skarbu – *Finanzprokuraturgesetz*, ProkG, poszczególne izby adwokackie (*Rechtsanwaltskammern*), biegli i tłumacze ustni (§ 89c ust. 5a ustawy o organizacji wymiaru sprawiedliwości – *Gerichtsorganisationsgesetz*, GOG).

Zgodnie z prawem austriackim nie dopuszcza się elektronicznego doręczenia przez SMS.

7 Doręczenie „zastępcze”

7.1 Czy przepisy krajowe dopuszczają stosowanie innych metod doręczenia w przypadkach, w których doręczenie dokumentów adresatowi nie było możliwe (np. zawiadomienie przesłane na adres domowy, do komornika sądowego, drogą pocztową lub przez wywieszenie obwieszczenia)?

Doręczenie zastępcze:

Jeżeli prawo wyraźnie zabrania doręczającemu doręczenia pisma sądowego odbiorcy zastępczemu, tryb takiego doręczenia określa się jako doręczenie właściwe i ma ono miejsce wówczas, gdy pisma sądowe należy doręczyć adresatowi osobiście. Ten tryb doręczenia stosuje się jedynie w wyjątkowych przypadkach.

We wszystkich pozostałych przypadkach doręczenie zastępcze jest dozwolone. Oznacza to, że jeżeli adresata nie zostanie się pod adresem doręczenia, wszystkie pisma sądowe można – co do zasady – doręczyć pełnoletniemu domownikowi zamieszkałemu pod tym samym adresem doręczenia co adresat lub dowolnemu pracownikowi lub pracodawcy adresata, który zgodzi się przyjąć pisma sądowe (§ 16 ust. 2 ustawy o doręczaniu pism sądowych). W ustawie określa się tę osobę mianem odbiorcy zastępczego (*Ersatzempfänger*).

Doręczenie zastępcze jest jednak dopuszczalne wyłącznie w przypadku, gdy doręczający ma powody, by sądzić, że adresat regularnie przebywa pod adresem doręczenia.

Zgodnie z § 103 austriackiego kodeksu postępowania cywilnego odbiorcą zastępczym nie może być osoba, która jest przeciwnikiem adresata w sprawie.

Zgodnie z § 16 ust. 5 ustawy o doręczaniu pism sądowych doręczenie zastępcze uznaje się za bezskuteczne, jeżeli adresat nie był w stanie dowiedzieć się o doręczonych pismach sądowych na czas, ponieważ był nieobecny pod adresem doręczenia (np. ze względu na podróż, pobyt w szpitalu lub pozbawienie wolności). Doręczenie staje się jednak skuteczne w dniu następującym bezpośrednio po powrocie adresata do miejsca doręczenia.

Złożenie pisma sądowego:

Jeśli doręczenie dokumentu w miejscu doręczenia jest niemożliwe (ponieważ nie można znaleźć ani adresata, ani jego zastępcy), a doręczający ma powody, by sądzić, że adresat regularnie przebywa w miejscu doręczenia, dokument należy złożyć, w przypadku doręczenia przez doręczyciela, w jego odpowiedniej siedzibie, a we wszystkich innych przypadkach w odpowiednim urzędzie gminy lub innym urzędzie, jeśli znajduje się on w tej samej gminie (§ 17 austriackiej ustawy o doręczaniu pism sądowych).

7.2 Jeżeli stosowane są inne metody, w którym momencie dokumenty uznaje za doręczone?

W celu uzyskania szczegółowych informacji zob. pkt 7.1 i 7.3 powyżej.

7.3 Jeżeli inna metoda doręczenia polega na złożeniu dokumentów w określonym miejscu (np. w urzędzie pocztowym), w jaki sposób informuje się adresata o tym, że dokumenty zostały złożone?

Należy poinformować adresata o złożeniu pism sądowych w określonym miejscu za pomocą stosownego zawiadomienia (umieszczanego w skrzynce pocztowej lub w drzwiach wejściowych adresata). W zawiadomieniu należy wskazać miejsce, w którym złożono pisma sądowe, datę rozpoczęcia i zakończenia terminu przewidzianego na ich odebranie oraz skutki złożenia pism sądowych (§ 17 ust. 2 ustawy o doręczaniu pism sądowych). Zgodnie z § 17 ust. 3 ustawy o doręczaniu pism sądowych bieg terminu przewidzianego na odebranie pisma sądowego rozpoczyna się pierwszego dnia, w którym pismo sądowe po raz pierwszy udostępniono do celów odebrania, przy czym termin ten musi wynosić co najmniej dwa tygodnie. Złożone pismo sądowe uznaje się za doręczone pierwszego dnia tego terminu (domniemanie doręczenia). Nie ma to jednak zastosowania w sytuacji, w której adresat nie mógł na czas zaznajomić się z treścią doręczonych pism sądowych, ponieważ był nieobecny pod adresem doręczenia. Nawet jednak w tym przypadku, jak wynika z § 17 ust. 3 zdanie ostatnie

ustawy o doręczaniu pism sądowych, doręczenie uznaje się za skuteczne w dniu następującym bezpośrednio po dniu powrotu adresata do miejsca doręczenia w terminie przewidzianym na odebranie, w którym mógł on odebrać złożone pismo sądowe. Jeżeli złożone pismo sądowe nie zostanie odebrane (co w żaden sposób nie narusza skuteczności doręczenia dokonanego przez jego złożenie), należy je zwrócić do sądu, który je wysłał, po upływie terminu przewidzianego na jego odebranie.

7.4 Jeżeli adresat odmawia przyjęcia doręczanych dokumentów, jakie są tego konsekwencje? Czy dokumenty uważa się za skutecznie doręczone, jeśli odmowa nie była uzasadniona?

Jeżeli adresat lub odbiorca zastępczy zamieszkały w tym samym gospodarstwie domowym odmawia przyjęcia pisma sądowego bez ważnego powodu prawnego, pismo sądowe należy pozostawić pod adresem doręczenia, a jeżeli nie jest to możliwe – należy je złożyć w określonym miejscu bez żadnego pisemnego zawiadomienia. Czynność pozostawienia lub złożenia pisma sądowego nadaje skuteczność czynności doręczenia (§ 20 ustawy o doręczaniu pism sądowych).

8 Doręczenie drogą pocztową z zagranicy (art. 18 rozporządzenia dotyczącego doręczania dokumentów)

8.1 Jeżeli poczta doręczy adresatowi w tym państwie członkowskim dokument wysłany z zagranicy w sytuacji, w której wymagane jest potwierdzenie odbioru (art. 18 rozporządzenia dotyczącego doręczania dokumentów), czy dokument taki może zostać doręczony tylko adresatowi osobiście, czy też można go doręczyć, zgodnie z krajowymi przepisami dotyczącymi doręczania drogą pocztową, także innej osobie pod tym samym adresem?

Doręczenie pocztą musi zostać dokonane zgodnie ze Światową Konwencją Poczтовую oraz za międzynarodowym potwierdzeniem odbioru. Pismo sądowe musi zostać doręczone adresatowi, a jeżeli nie jest to możliwe – innej osobie upoważnionej do jego odbioru zgodnie z prawem państwa, w którym dokonuje się doręczenia (np. osobie upoważnionej do odbioru, odbiorcy zastępczemu). W Austrii mają zastosowanie przepisy § 16 ustawy o doręczaniu pism sądowych dotyczące odbiorców zastępczych (zob. pkt 7.1 powyżej).

8.2 W jaki sposób można dokonać, zgodnie z krajowymi przepisami dotyczącymi doręczania drogą pocztową, doręczenia dokumentów z zagranicy na podstawie art. 18 rozporządzenia dotyczącego doręczania dokumentów, jeżeli pod adresem, pod który należało doręczyć dokumenty, nie zastano ani adresata, ani żadnej innej osoby uprawnionej do odebrania przesyłki (o ile jest to możliwe na podstawie krajowych przepisów dotyczących doręczania drogą pocztową – zob. powyżej)?

Kwestia tego, czy dozwolone jest składanie pism sądowych w określonych miejscach, a jeżeli tak – na jakich warunkach, regulują przepisy krajowe państwa, w którym dokonuje się doręczenia pisma sądowego. Zgodnie z odpowiednimi przepisami austriackiego prawa pismo sądowe można złożyć w określonym miejscu pod warunkiem spełnienia niezbędnych warunków (zob. pkt 7 powyżej).

8.3 Czy urzędy pocztowe przewidują określony termin na odebranie dokumentów przed ich odesłaniem jako niedoręczone? Jeśli tak, w jaki sposób adresat jest informowany o tym, że w urzędzie pocztowym jest do odebrania adresowana do niego przesyłka?

Zobacz pkt 7.3 powyżej.

9 Czy przewiduje się pisemne potwierdzenie doręczenia dokumentu?

Tak. Doręczający musi potwierdzić doręczenie pisma sądowego, odnotowując ten fakt na dowodzie doręczenia (potwierdzeniu doręczenia, potwierdzeniu odbioru). Osoba przyjmująca pismo sądowe musi potwierdzić doręczenie, składając podpis na dowodzie doręczenia, wpisując datę, a jeżeli nie jest faktycznym adresatem – wskazując swój stosunek do faktycznego adresata. Jeżeli osoba przyjmująca pismo sądowe odmawia dokonania potwierdzenia, doręczający musi odnotować ten fakt na dowodzie doręczenia wraz z datą oraz, w stosownych

przypadkach, ze wskazaniem stosunku osoby przyjmującej pismo sądowe do adresata. Dowód doręczenia musi zostać niezwłocznie zwrócony nadawcy.

W miejsce pisemnego dowodu doręczenia można przesłać elektroniczną kopię dowodu doręczenia lub jego treści, pod warunkiem że dany organ administracji nie wykluczył tej możliwości przez umieszczenie odpowiedniej adnotacji na dowodzie doręczenia. Oryginalny dowód doręczenia należy przechowywać przez co najmniej pięć lat od przesłania kopii elektronicznej; ponadto dowód oryginalny należy przesłać bezzwłocznie na żądanie danego organu administracji.

10 Co się dzieje, gdy z jakichkolwiek powodów adresat nie otrzyma dokumentu lub gdy doręczenie dokumentu nastąpi z naruszeniem przepisów prawa (np. dokument zostanie doręczony osobie trzeciej)? Czy pomimo to doręczenie dokumentu może być uznane za zgodne z prawem (np. czy naruszenie przepisów prawa może być usunięte), czy też musi nastąpić nowa próba doręczenia dokumentu?

Chociaż doręczenia nie uznaje się za skuteczne, jeżeli zostało dokonane z naruszeniem prawa, uchybienie to można naprawić. Po pierwsze, jeżeli doręczenie jest wadliwe, zgodnie z podstawową zasadą zawartą w § 7 austriackiej ustawy o doręczaniu pism sądowych doręczenie nadal uznaje się za skutecznie dokonane w momencie, w którym adresat faktycznie otrzymał pismo sądowe. Jeżeli ustanowiono osobę upoważnioną do odbioru, musi ona zostać wskazana jako adresat; w przeciwnym wypadku doręczenie stanie się skuteczne wyłącznie wówczas, gdy upoważniony odbierający faktycznie otrzyma pismo sądowe. Ponadto w ustawie o doręczaniu pism sądowych (§ 16 ust. 5 i § 17 ust. 3) określa się szczegółowe zasady usuwania wadliwości doręczenia pism sądowych w następujących sytuacjach: gdy adresat nie jest w stanie dowiedzieć się o doręczanych pismach sądowych na czas, ponieważ jest nieobecny pod adresem doręczenia, gdy doręczenie zastępcze jest bezskuteczne lub gdy pisma sądowe zostały złożone w określonym miejscu. Wada zostanie usunięta w dniu następującym bezpośrednio po powrocie adresata pod adres doręczenia, lecz w przypadkach, w których pisma sądowe złożono w określonym miejscu, niezbędne jest, aby adresat powrócił w terminie przewidzianym na odebranie pism sądowych i aby był w stanie odebrać złożone pismo sądowe następnego dnia. Chociaż nie istnieje termin przewidziany na usunięcie wady w przypadku bezskutecznego doręczenia zastępczego, jeżeli doręczenie za pośrednictwem złożenia pism sądowych jest bezskuteczne, wady nie można usunąć, jeżeli adresat wróci po upływie terminu przewidzianego na ich odebranie. Jeżeli adresat wróci wystarczająco wcześnie, aby odebrać przesyłkę pierwszego dnia biegu terminu przewidzianego na jej odebranie, doręczenie uznaje się za skuteczne w tym dniu, ponieważ ma on jeszcze do dyspozycji pełen termin przewidziany na jej odebranie. Jeżeli adresat wróci później, doręczenie pisma sądowego przez jego złożenie uznaje się za skuteczne dopiero w dniu następującym bezpośrednio po powrocie adresata; adresat musi bowiem móc skorzystać z pełnych terminów, których bieg uruchamia doręczenie pism sądowych, w szczególności z terminu na wniesienie apelacji.

11 Jeżeli adresat odmawia przyjęcia dokumentu ze względu na język (art. 12 rozporządzenia dotyczącego doręczania dokumentów), a sąd lub organ, przed którym toczy się postępowanie sądowe, w wyniku weryfikacji zdecyduje, że odmowa nie była uzasadniona, czy istnieje szczególny środek zaskarżenia tej decyzji?

Prawo do wniesienia zażalenia na odpowiednie postanowienie sądu.

12 Czy muszę zapłacić za doręczenie dokumentu, a jeśli tak, to ile? Czy jest różnica między sytuacją, gdy dokument ma być doręczony zgodnie z

prawem krajowym, a sytuacją, gdy wniosek o doręczenie pochodzi z innego państwa członkowskiego? Zob. też informacje przekazane zgodnie z art. 15 rozporządzenia dotyczącego doręczania dokumentów z innego państwa członkowskiego

Nie pobiera się opłaty.

■ Ostatnia aktualizacja: 27/11/2023

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.